

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. 10681-8/2013-900000-304.3, č.j. 10681-9/2013-900000-304.3, č.j. 10681-10/2013-900000-304.3, č.j. 10681-11/2013-900000-304.3, č.j. 10681-12/2013-900000-304.3, t a k t o :

1. Žaloba se z a m í t á .

2. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadenými rozhodnutími žalovaný zamítl dle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění (dále jen „daňový řád“), s přihlédnutím k § 57 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění (dále jen „zákon o spotřebních daních“), odvolání žalobce do dodatečných platebních výměrů Celního úřadu v Hradci Králové (dále jen „celní úřad“) ze dne 7.9.2012, č.j. č.j. 2470/2012-066100-022 č.j. 24471/2012-066100-022, č.j. 24473/2012-066100-022, č.j. 24475/2012-066100-022, č.j. 24476/2012-066100-022, č.j. 24477/2012-066100-022, č.j. 24478/2012-066100-022, č.j. 24479/2012-066100-022, č.j. 24480/2012-066100-022, č.j. 24481/2012-066100-022, č.j. č.j. 24482/2012-066100-022, č.j. 24484/2012-066100-022, kterými byla žalobci doměřena spotřební daň za zdaňovací období březen 2010 až červen 2011, a napadená rozhodnutí potvrdil.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j.

V odůvodnění svých rozhodnutí žalovaný shodně uvedl, že celní úřad provedl u žalobce daňovou kontrolu správnosti vrácení spotřební daně z minerálních olejů podle § 57 zákona o spotřebních daních osobám užívajícím tyto oleje pro zemědělskou prvovýrobu. Kontrola byla provedena za zdaňovacích období březen 2009 až červen 2011, jejím výsledkem je závěr, že žalobci byla ve všech případech vrácena spotřební daň neoprávněně. Proto byla shora uvedenými dodatečnými platebními výměry za měsíce březen 2010 až červen 2011 doměřena. Žalovaný citoval ustanovení § 57 odst. 1, odst. 6 písm. a), b) a odst. 14 zákona o spotřebních daních a navazující vyhlášku č. 48/2008 Sb., o způsobu výpočtu nároku na vrácení spotřební daně zaplacené v cenách některých minerálních olejů spotřebovaných v zemědělské prvovýrobě, v platném znění (dále jen „vyhláška č. 48/2008 Sb.“), která je účinná od 20.2.2008.

Žalovaný zdůraznil, že dle ust. § 92 odst. 3 daňového řádu je na žalobci, aby prokázal všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení. Toto důkazní břemeno úzce souvisí s břemenem tvrzení, tedy povinností přiznat daň, resp. uplatnit nárok na její vrácení. Žalobce spolu s přiznáním k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně podle § 57 zákona o spotřebních daních předložil přehled nazvaný „Vedení dokladů a evidence poplatníka o nákupu a spotřebě minerálních olejů, místě a druhu vykonávané práce“, dále seznam čísel dokladů o prodeji pohonných hmot a fotokopie těchto dokladů. Na základě těchto podkladů celní úřad žalobci plně vyhověl a vrátil mu požadovanou spotřební daň. Dne 27.4.2011 u něho

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. zahájil kontrolu za období od 1.3. do 31.10.2009, kterou rozšířil i na další zdaňovací období, tedy až do 30.6.2011. Jak vyplývá z protokolu o ústním jednání ze dne 18.4.2012, č.j. 10440/2012-066100-031, celní úřad bezúspěšně požadoval na žalobci předložení evidence zemědělské činnosti, evidenci spotřeby motorové nafty u jednotlivých zemědělských strojů používaných v kontrolovaných obdobích a seznam přijatých daňových dokladů z jeho účetní evidence. Žalobce prohlásil, že mu bylo účetnictví za roky 2010 a 2011 odcizeno a předložil o tom kopii usnesení Policie České republiky ze dne 17.10.2011 o odložení věci týkající se vloupání do motorového vozidla Ford Tranzit (RZ 2H9 4567), ke kterému mělo dojít dne 13.9.2011 v Praze. Tato skutečnost měla dle žalovaného negativní důsledek na schopnost žalobce prokázat tvrzení uvedená v daňových přiznáních. Pokud jde o evidenci, žalobce předložil celnímu úřadu pouze shora citovaný přehled „Vedení dokladů a evidence poplatníka o nákupu a spotřebě minerálních olejů, místě a druhu vykonávané práce“. Jedná se o měsíční přehled ve smyslu ust. § 2 odst. 3 vyhlášky č. 48/2008 Sb., jeho správnost však nelze ověřit, neboť žalobce ztratil účetnictví a tedy nemohl předložit účetní evidenci, účetní doklady a evidenci spotřeby pohonných hmot do jednotlivých zemědělských strojů. K této otázce žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 96/2009-70, z něhož citoval.

Žalovaný v závěru svých rozhodnutí uvedl, že v rámci odvolacího řízení dospěl k závěru, že napadená rozhodnutí celního úřadu netrpí žádnými nesprávnostmi ani nezákonnostmi. Zdůraznil, že žalobce nepředložil všechny evidence

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. a doklady, kterých je pro vrácení spotřební daně podle § 57 zákona o spotřebních daních a § 2 vyhlášky č. 48/2008 Sb. třeba k prokázání spotřeby pohonných hmot v souladu se zákonem stanoveným účelem. Daňové zvýhodnění lze uplatnit pouze u řádně zdaněných výrobků skutečně použitých k určené preferované zemědělské činnosti za předpokladu dodržení stanovených formalit.

Ve včas podané žalobě žalobce namítal, že skutkový závěr žalovaného je nesprávný a předčasný. Ten nezohlednil okolnost, že v průběhu daňové kontroly bylo žalobci odcizeno účetnictví. I když nemohl předložit originály účetních dokladů, množství čerpaných pohonných hmot i konkrétní způsob jejich využití, množství čerpaných pohonných hmot vyplývá z přehledu „Vedení dokladů a evidence poplatníka o nákupu a spotřebě minerálních olejů, místě a druhu vykonávané práce“, který předložil v originále. Seznam dokladů o nákupu pohonných hmot i samotné doklady předložil spolu s podáním k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně. Pokud měl celní úřad nějaké pochybnosti o výkazech, mohl mu při kontrole dokladů stanovit záznamní povinnost. Poukázal na to, že povinnost vyplňovat různé tabulky v zemědělské prvovýrobě byla zrušena vyhláškou č. 433/2003 Sb., a byly stanoveny jen čtyři výkazy, které žalobce odevzdal na celní úřad. Ten mohl v případě pochybností využít ust. § 97 odst. 2 daňového řádu. Žalobce dále uvedl, že prokázal provozování zemědělské výroby, při které byla spotřebována motorová nafta do zemědělských strojů, které vlastnil.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j.

Žalobce dále tvrdil, že žalovaným citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu nelze na posuzovaný případ použít. Vztahuje se na roky 2005 až 2007, kdy platila vyhláška č. 433/2003 Sb., která byla dnem 20.2.2008 zrušena. Navíc byl citovaný rozsudek založen na zcela odlišných skutkových okolnostech. Také konstatoval, že žalovaný uznal jím vedenou evidenci pro rok 2009 za správně vedenou a platební výměry celního úřadu zrušil. Na základě těchto okolností žalobce usoudil, že vše vedl dle požadavků stanovených zákonem nejen v roce 2009, ale i v letech 2010 a 2011. Nikoliv vlastní vinou nemohl předložit daňovou evidenci za roky 2010 a 2011, byť ji nad rámec zákonných povinností pro vlastní potřebu evidoval a při měsíčních kontrolách výkazů o spotřebě motorové nafty celní úřad neshledal důvod pro další rozšíření záznamní povinnosti.

Žalobce má zato, že celní úřad pochybnost o pravosti předložených účetních dokladů, měl ho za situace, kdy došlo k odcizení jeho účetnictví, vyzvat k doložení dalších důkazů. Podle Nejvyššího správního soudu (2 Afs 96/2009) ustanovení § 56 odst. 7 zákona o spotřebních daních neobsahuje taxativní výčet možných důkazních prostředků. Žalobce proto navrhl výslech svědků, kteří mohou potvrdit, že disponoval originály účetních dokladů a že čerpané pohonné hmoty byly spotřebovány při výkonu jím provozované zemědělské prvovýroby, dále jaké stroje byly použity, kdy, kde a při jakých činnostech a za jaké spotřeby strojů. Svědky pak v žalobě vyjmenoval.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j.

Žalovaný k žalobě podal písemné vyjádření v jehož úvodu zrekapituloval průběh řízení. Uvedl, že žalobce celnímu úřadu při uplatnění nároku na vrácení spotřební daně sice předložil doklady a evidence ve smyslu ust. § 57 odst. 6 zákona o spotřebních daních, avšak šetřením u J. D., prodávajícího žalobci pohonné hmoty, celní úřad zjistil, že část žalobcem předložených dokladů o prodeji se v účetnictví prodávajícího nenachází. Z výsledku J. D. a výsledku pracovníků obsluhy čerpací stanice pak vyplynulo, že žalobci vystavovali doklady, aniž pohonné hmoty skutečně načerpal. Celní úřad pak bezúspěšně po žalobci požadoval předložení evidence zemědělské činnosti, evidence spotřeby motorové nafty u jednotlivých strojů používaných v kontrolovaných obdobích a seznam přijatých daňových dokladů z jeho účetní evidence. Žalobce, jak vyplývá z výsledku daňové kontroly, nepředložil relevantní důkazy o spotřebě motorové nafty vykázané v přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně a neunesl tak své důkazní břemeno.

Žalovaný také podrobněji vysvětlil důvody, které ho vedly ke zrušení platebních výměrů za zdaňovací období březen až srpen 2009.

K námitkám uplatněným v podané žalobě pak žalovaný opět zdůraznil, že celní úřad bezúspěšně požadoval, aby mu žalobce předložil evidenci zemědělské činnosti, evidenci spotřebované nafty u jednotlivých zemědělských strojů používaných v kontrolovaném období a seznam přijatých daňových dokladů z jeho účetní evidence. Zdůraznil následky jejich odcizení a uvedl, že za tohoto stavu je nadbytečné vyslýchat svědky, kteří by měli potvrdit, že žalobce takovými doklady

ROZSUDEK

V závěru žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného poukázal na to, že žalovaný uznal, že předložil měsíční přehledy o nákupu a spotřebě minerálních olejů, místě spotřeby, druhu vykonávané práce a uplatněném nároku ve smyslu ust. § 2 odst. 3 vyhlášky č. 48/2008 Sb., a dodal kopie dokladů o nákupu minerálních olejů. Za nepochybnou rovněž označil ztrátu účetních dokladů. Poukázal na doklady předložené za účelem prokázání nároku na vrácení daně v roce 2012 a postup celního úřadu při prokazování skutečné spotřeby motorové nafty. Za přepjatý formalismus pak označil postup celního úřadu i žalovaného, neboť dle svého přesvědčení prokázal spotřebu motorové nafty při zemědělské prvovýrobě jinými důkazními prostředky. Mohl požadované skutečnosti také doložit i svědeckými výpověďmi. Evidencí LPIS, seznamem parcel a výměrou pronajatých a vlastních pozemků v souladu s ust. § 2 odst. 5 vyhl. č. 48/2008 Sb. prokázal výměru obhospodařovaných zemědělských pozemků. Uzavřel proto, že je nepochybné, že dostal všem svým povinnostem.

Při jednání před soudem setrvali účastníci na svých skutkových tvrzeních i právních závěrech.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s.ř.s.") a neshledal žalobu důvodnou.

Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce byl oprávněn k zemědělské výrobě, což prokázal dokladem o tom, že je zemědělským podnikatelem ve smyslu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. ust. § 57 odst. 6 písm. c) zákona o spotřebních daních, nájemními smlouvami pak doložil splnění podmínky dle § 57 odst. 6 písm. d) téhož zákona. Nepochybná je i existence strojů spotřebovávajících motorovou naftu. Žalobce uplatnil nárok na vrácení spotřební daně z minerálních olejů ve smyslu ustanovení § 57 zákona o spotřebních daních, tj. nárok na vrácení spotřební daně zaplacené při nákupu pohonných hmot zakoupených za účelem provozování rostlinné výroby. Celní úřad však po provedené kontrole, při které byla současně kontrolována jednotlivá zdaňovací období roku 2010 a 2011, uplatněný nárok nepřiznal. Podstatou sporu mezi účastníky je to, zda žalobci vznikl nárok na vrácení spotřební daně či nikoliv, resp. zda uplatněný nárok prokázal či nikoliv.

Krajský soud při posouzení věci vycházel zejména z relevantních ustanovení zákona o spotřebních daních v tehdy platném znění. Ve smyslu jeho ust. § 57 odst. 1 vzniká nárok na vrácení daně právnickým a fyzickým osobám provozujícím zemědělskou prvovýrobu, které nakoupily minerální oleje uvedené v § 45 odst. 1.

Zemědělskou prvovýrobu definuje odstavec druhý stejného ustanovení (pro rok 2010 a 2011 prakticky shodně, kromě drobných odchylek, jak jsou uvedeny v závorce) tak, že se jí rozumí rostlinná výroba včetně chmelařství, ovocnářství, vinohradnictví (vinařství), pěstování zeleniny, hub, okrasných květín, (okrasných dřevin) dřevin, léčivých a aromatických rostlin na pozemcích vlastních nebo pronajatých, případně na pozemcích obhospodařovaných z jiného právního důvodu.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j.

Osoba požadující vrácení spotřební daně prokazuje nárok doklady uvedenými v ustanovení § 57 odst. 6 zákona o spotřebních daních, konkrétně a) dokladem o prodeji minerálních olejů uvedených v § 45 odst. 1 písm. b/ a v § 45 odst. 2 písm. c/ a j), b, evidencí o skutečné spotřebě těchto výrobků, c) dokladem o zaevidování do evidence zemědělského podnikatele, případně výpisem z obchodního rejstříku, d) dokladem z evidence využití zemědělské půdy podle užívatelských vztahů. Způsob výpočtu nároku na vrácení spotřební daně, způsob a podmínky vedení dokladů a evidence a normativy spotřeby pohonných hmot upravovala v rozhodné době prováděcí vyhláška č. 48/2008 Sb.

Mezi účastníky není sporné, že žalobce v průběhu daňové kontroly prokázal, že je zemědělským podnikatelem ve smyslu ust. § 57 odst. 6 písm. c) zákona o spotřebních daních a nájemními smlouvami a dalšími doklady prokázal splnění podmínky dle § 57 odst. 6 písm. d) téhož zákona. Nepochybná je i existence strojů využívaných k zemědělské výrobě.

Ze shora uvedeného ustanovení § 57 odst. 1 zákona o spotřebních daních však zároveň zcela nepochybně vyplývá, že základními podmínkami pro oprávněné uplatnění nároku na vrácení daně zaplacené v nákupní ceně pohonných hmot je prokázání jejich nákupu dokladem o jejich prodeji a prokázání jejich skutečné spotřeby a použití pro zemědělskou prvovýrobu.

Nákup a použití těchto pohonných hmot tedy musí být prokazatelné. V návaznosti na uvedené ustanovení i prováděcí vyhláška č. 48/2008 Sb. ve svém

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. ust. § 2 odst. 1 výslovně stanoví, že evidence, kterou daňový subjekt prokazuje nárok na vrácení spotřební daně, musí obsahovat údaje o skutečně nakoupeném množství minerálních olejů a jejich skutečné spotřebě v zemědělské prvovýrobě za zdaňovací období. Podle odst. 2 se údaje o množství nakoupených minerálních olejů evidují časově podle jednotlivých dokladů o prodeji a náležitosti dokladů jsou stanoveny v § 57 odst. 9 zákona. Stejnopisy dokladů o prodeji musí být podepsány osobou odpovědnou za daňový subjekt za odebrání minerálních olejů.

V § 2 odst. 3 citované vyhlášky se spotřeba minerálních olejů, které byly použity v zemědělské prvovýrobě, prokazuje účetními doklady podle jiného právního předpisu (tj. dle poznámky pod čarou podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů). Do měsíčního přehledu o nákupu, spotřebě minerálních olejů, místě spotřeby, druhu vykonávané práce a uplatněném nároku se uvádí spotřeba souhrnnou položkou, zvláště za použité minerální oleje uvedené v § 1 odst. 1 písm. a) a v § 1 odst. 1 písm. b).

Žalobce v průběhu daňové kontroly předložil pouze přehled nazvaný „Vedení dokladů a evidence poplatníka o nákupu a spotřebě minerálních olejů, místě a druhu vykonávané práce“, který je ve smyslu ust. § 2 odst. 3 vyhlášky č. 48/2008 Sb., jen souhrnem měsíčních přehledů o nákupech, spotřebě, místě spotřeby, druhu vykonávané práce a uplatněném nároku na vrácení daně. Krajský soud musel přisvědčit žalovanému, že žalobce byl povinen takto vytvořený přehled podložit účetnictvím a originálními účetními doklady. Žalobce sám připustil, že účetnictví za

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. kontrolovaná období nemá k dispozici, neboť mu bylo odcizeno. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí i v dalších podáních s tvrzením žalobce o ztrátě účetnictví polemizoval, a i když by se ztráta účetnictví, a tudíž i originálů účetních dokladů mohla jevit jako účelová, není pro takový závěr dostatek důkazů. Přesto je třeba zdůraznit, že ztráta účetnictví nezbavuje žalobce jeho povinností prokázat vše, co mu zákon o spotřebních daních i vyhláška č. 48/2008 Sb., ukládá. Tuto povinnost nemůže přesouvat na celní úřad a žalovaného nebo požadovat, aby byla tato ztráta jakkoliv v daňovém řízení zohledňována. Žalobce se také nemůže dovolávat toho, že některé doklady předložil v originále (tedy zřejmě před jejich ztrátou) při podání přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně. Celní úřad byl oprávněn ve smyslu ust. § 85 a násl. daňového řádu provést u žalobce kontrolu a v jejím rámci požadovat předložení důkazních prostředků prokazujících jeho tvrzení. Celní úřad v průběhu kontroly zjistil (viz protokol ze dne 27.4.2011), že žalobce čerpal pohonné hmoty u čerpací stanice Úlibice. Požádal proto Celní úřad v České Lípě o místní šetření dle § 80 daňového řádu u daňového subjektu J. D., který opakovaně (nejprve pro rok 2009 a následně 29.11.2011 pro roky 2010 a 2011) potvrdil, že obchoduje s minerálními oleji v provozovně – čerpací stanici Úlibice. Při porovnání dokladů potvrzujících prodej pohonných hmot žalobci, jak je evidoval ve svém účetnictví J. D., a jak je vykazoval žalobce, byly zjištěny nesrovnalosti, které J. D. vysvětlil tak, že se může jen domnívat, že obsluha čerpací stanice po dohodě se žalobcem vydala daňový doklad, aniž by bylo na něm uvedené zboží vydáno a prodáno. Takový postup ve vztahu k žalobci potvrdili i pracovníci obsluhující čerpací stanice v Úlibicích Z. P., L. K. a V. H., kteří byli vyslechnuti jako svědci dne 1. a 2. března

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. 2012. Svědci potvrdili, že žalobci kromě dokladů na skutečně čerpané a zaplacené pohonné hmoty vydávali ještě doklady potvrzující další odběr, aniž byly tyto pohonné hmoty odebrány a zaplaceny, a kopie těchto dokladů většinou zahodily. Žalobce si vyrozumění o nařízeném výsledku svědků převzal dne 21.2.2012, svého práva být přítomen nevyužil a nedostavil se. Svědecké výpovědi nezpochybňoval, pouze navrhl výslech dalších svědků, kteří mohou potvrdit, jak pohonné hmoty čerpal. Celní úřad vyslechl k jeho návrhu F. H., R. A., V. V., M. H., D. M., M. S., K. Z., I., Z. S. a J. R.. Ti potvrdili, že byli jednou nebo vícekrát přítomni, když žalobce čerpal pohonné hmoty na čerpací stanici Úlibice, případně viděli, jak přivezl naftu v plastovém barelu a čerpal pohonné hmoty do traktoru. Jak vyplývá ze zprávy o daňové kontrole, z odůvodnění napadeného rozhodnutí i z vyjádření k žalobě, celní úřad ani žalovaný nijak výpovědi svědků navržených žalobcem nezpochybnili ani netvrdili, že žalobce žádné pohonné hmoty v kontrolovaných obdobích nečerpal. Žalobci bylo vytýkáno, že nepředložil prvotní evidenci tankování a spotřeby motorové nafty, namísto této evidence předložil pouze opis spotřeby motorové nafty. Krajský soud se ztotožnil se závěry celního úřadu i žalovaného, že výpovědi svědků, které žalobce navrhl, nemohou nijak ovlivnit závěry, které zmíněné správní orgány v dané věci učinily. Podané výpovědi žalobcem navržených svědků jsou pouze obecné, potvrzují sice, že žalobce pohonné hmoty čerpal, což žalovaný nezpochybňuje, ale blíže nekonkretizují den nákupu a množství odebraných pohonných hmot. Nedostávají se tak do rozporu se shora uvedenými výpověďmi zaměstnanců čerpací stanice Úlibice.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j.

V podané žalobě, kromě již vyslechnutých svědků, navrhoval žalobce, aby soud vyslechl také Š. S., L. H. a P. K., neuvedl však, k jakým konkrétním otázkám mohou podat svědeckou výpověď. Při jednání před soudem k dotazu upřesnil, že tito svědci, stejně jako svědci již celním úřadem slyšení, mohou potvrdit, jak bylo postupováno při čerpání pohonných hmot. Krajský soud dospěl k závěru, že opakování výsledku již jednou slyšených svědků by nemohl přinést nic nového, stejně jako svědectví dalších tří nově navržených svědků, kteří, jak žalobce sám uvedl, měli dosvědčit pouze stejné skutečnosti jako již svědci slyšení. Proto požadavku žalobce nevyhověl.

Správcem daně shromážděné podklady tak jednoznačně vyvrátily věrohodnost žalobce předloženého přehledu nazvaného „Vedení dokladů a evidence poplatníka o nákupu a spotřebě minerálních olejů, místě a druhu vykonávané práce“.

Celní úřad ve zprávě z daňové kontroly vytýkal žalobci další nesrovnalosti a pochybení, proti nim však žalobce nevznesl v žalobě žádné námitky. Krajský soud se jimi proto nezabýval, neboť je povinen přezkoumávat napadené rozhodnutí pouze v rozsahu uplatněných žalobních námitek.

Ke shora uvedenému pokládá krajský soud za nutné uvést, že v obecné rovině lze sice souhlasit s názorem, že prokazování nároku na vrácení daně ve smyslu ustanovení § 57 zákona o spotřebních daních je prvotně záležitostí dokladovou, kdy subjekt uplatňující nárok na vrácení daně je povinen předložit řádné doklady (se všemi předepsanými náležitostmi) a evidenci o spotřebě pohonných hmot. Důkazní

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. řízení jako stadium daňového řízení je však dále konkretizováno v ustanovení § 92 daňového řádu. Daňové řízení je přitom ovládáno zásadou, dle níž důkazní břemeno vázne na daňovém subjektu. Ustanovení § 92 odst. 3 citovaného zákona mu výslovně ukládá povinnost prokazovat všechny skutečnosti uvedené v tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Podle odst. 4 citovaného ustanovení pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence. Z uvedeného je zřejmé, že na žalobci spočívalo důkazní břemeno prokázat splnění nároku na vrácení spotřební daně. Pokud totiž celní úřad vyjádří relevantní pochybnost o tvrzení daňového subjektu, je tento povinen tvrzené skutečnosti prokázat. Předložené doklady a evidence nejsou totiž průkaznými jen proto, že obsahují stanovené náležitosti a odpovídají všem stanoveným účetním postupům, protože jejich formální náležitosti a jejich průkaznost jsou zcela rozdílné věci. Je zřejmé, že celní úřad v návaznosti na podmínky stanovené pro přiznání nároku v ustanovení § 57 zákona spotřebních daní po žalobci důvodně požadoval prokázání skutečné spotřeby pohonných hmot, přičemž své pochybnosti týkající se průkaznosti evidencí vedených žalobcem v průběhu kontroly dostatečně konkretizoval. Jak je shora uvedeno, těmto požadavkům, žalobce nevyhověl.

Krajský soud nepokládá pro posouzení nároků žalobce na vrácení spotřební daně z minerálních olejů za roky 2010 a 2011 za určující, že žalovaný vyhověl jeho odvolání a zrušil platební výměry vydané celním úřadem ohledně vrácení stejné daně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. za rok 2009. Na základě podané žaloby krajský soud přezkoumával v souladu se zásadami zakotvenými v ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. pouze výroky žalobou napadeného rozhodnutí a nepřísluší mu zabývat se důvody, kterého vedly k rozhodnutí ve věci odlišné. Stejně nepřípadnou shledal krajský soud další námitku žalobce, že pokud měl celní úřad pochybnosti o výkazech, prováděné zemědělské činnosti, místě spotřeby a množství spotřebované motorové nafty na jednotlivé zemědělské činnosti, mohl při kontrole těchto dokladů stanovit žalobci povinnost vést rozšířenou záznamní povinnost dle § 97 odst. 2 daňového řádu. Jednak je třeba zdůraznit, že záznamní povinnost lze uložit jen do budoucna, tedy na dobu po vydání rozhodnutí, kterým je záznamní povinnost ukládána, nikoliv se zpětnou platností, a dále není důvod se domnívat, že pro prokázání nároku dle § 57 zákona o spotřebních daních nepostačí zákonem požadované evidence, pokud jsou vedeny přesně a v souladu se skutečným stavem.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady vznikly.

Poučení:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j.

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Pro podání kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **V. S.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 15.3.2013, č.j. 10681-1/2013-900000-304.3, č.j. 10681-2/2013-900000-304.3, č.j. 10681-3/2013-900000-304.3, č.j. 10681-4/2013-900000-304.3, č.j. 10681-5/2013-900000-304.3, č.j. 10681-6/2013-900000-304.3, č.j. 10681-7/2013-900000-304.3, č.j. zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

V Hradci Králové dne 5. března 2015

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu